

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

Molt Honorable

El nou president de la Generalitat, Quim Torra, passa revista als Mossos d'Esquadra en sortir del Palau de la Generalitat ■ REUTERS

TRIA • Quim Torra és escollit el 131è president de la Generalitat amb els vots de JxCat i ERC i l'abstenció de la CUP

GEST • El primer acte del nou mandatari és una trobada amb el president legítim, Carles Puigdemont, a Berlín

INTENCIÓ • Torra assegura que vol restituir les 16 lleis que el Constitucional ha suspès darrerament

REPORTATGE P14

“He dit que sí”

La crònica Òscar Palau

Un ple d'hemeroteca

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

EUROPA-MÓN P26,27

Israel provoca un altre bany de sang a Gaza

Les protestes pel trasllat de l'ambaixada dels Estats Units de Tel-Aviv a Jerusalem acaben amb almenys 58 palestins morts

L'ATENEU ÉS CASA TEVA!

Tens més de 170 entitats al teu abast

Federació d'Ateneus de Catalunya www.ateneus.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

'Melting pot'

L'ERC de Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós va tenir l'encert evident, fins i tot en contra de preses de posició com les del mateix Heribert Barrera, d'afirmar que "la Catalunya pura és el principal enemic de la Catalunya lliure". De fet, aquest és un dels arguments que es van fer servir –no és l'única realitat– quan el partit va triar el pacte estratègic amb el PSC, primer, i la presidència de José Montilla, després, en lloc del pacte actual amb el món convergent, que hauria pogut fer ja el 2003. Un Carod que, per cert, va patir després una campanya de linxament, primer, i ridiculització, després, que és massa habitual en aquest país.

Vist amb perspectiva, aquesta desvinculació entre independentisme i nacionalisme és potser la millor aportació del tàndem Carod-Puigcercós a la política catalana. De fet, hi ha un moment en la història recent de Catalunya, a partir de la segona legislatura de José María Aznar especialment, que

La gran aportació de Carod i Puigcercós és la idea que la Catalunya pura és enemiga de la Catalunya lliure

l'independentisme creix més ràpidament que els partits independentistes. En part perquè hi ha gent que hi arriba per la butxaca, en part perquè la retòrica nacionalista provocava al·lèrgia a una part de la societat que confonia el nacionalisme amb l'independentisme. I no és el mateix. O no ho hauria de ser. El nacionalisme excloent, que ha existit i que no sempre ha estat independentista, és el pitjor enemic de l'independentisme, perquè el torna al gueto inoperant i estèril.

Permeteu-me que torni als clàssics. La millor obra recent que hem vist a Catalunya, el Barça de Pep Guardiola, era desacomplexadament català. Sí. Català de Santpedor i de Barcelona, de Badia i de la Pobla. Però també de Fuentealbilla, Tuilla, Tenerife, Mali, l'Argentina o Martinica. Un *melting pot*. Tant se val d'on venim. Si el projecte és atractiu, tothom hi vol ser. Apuntin. I també que aquell equip de futbol que va ser el centre del món ens va ensenyar que el secret que es preguntava tothom era que la feina ben feta no té fronteres ni té rival, i que el que facin els altres tant se val.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La cadira de Torra

Com que fa setmanes i mesos que reclamo la formació d'un govern que actuï i ens empari, ara que des d'ahir en tenim un hauria d'estar content. No m'hi vegin gaire. Estic impregnada de l'ambient depressiu que s'ha viscut al Parlament els dos dies que ha durat la investidura de Quim Torra. Si el ple de la declaració de la independència del 27 d'octubre va ser trist, impropri d'un fet tan transcendent, el d'aquests dos dies gairebé el supera. Hi fa que hi hagi polítics a la presó i a l'exili. Hi fan aquells llaços grocs als escons que els recorden. Hi fan els seus familiars a la tribuna de convidats. Hi fa, també, la incertesa. El ple de la independència preveia el seu fracàs. I el d'aquests dos dies? Del discurs de Quim Torra em van agradar les cites literàries d'autors antics i moderns. Com que li havíem dit que vivia encallat en Eugeni Xammar, va exhibir coneixements, que en té, de Joan Fuster i Montserrat Roig. Es va expressar en quatre idiomes. Ens satisfà que els nostres mandataris exhibeixin poliglòtisme. Però em vaig perdre. L'aspirant i ara president va parlar de

“No pot ser que Puigdemont li hagi prohibit l'ús del despatx

fer república, d'elaborar una constitució... Molt bé. I aquestes coses que han fracassat en un primer intent, ¿com es faran realitat en un segon, si la situació s'ha fet molt més difícil? Sol·licito que el nou president m'ho expliqui, res més. Afirma que serà un president provisional per respecte al legítim, Carles Puigdemont. Pot ser una provisionalitat llarguíssima perquè a Puigdemont no se l'espera en molt temps, per a pena seva i de tots. La provisionalitat s'acusa quan el legítim suggereix al successor de convocar eleccions l'octubre. D'aquí a l'octubre es pot fer república i una constitució o

alguna obra de govern? Eleccions per quin motiu? Estic amb els que retreuen a Torra no haver fet un discurs inclúsiu. Va parlar per a satisfacció dels seus, sobretot en el primer. Molts van quedar efectivament satisfets. No m'hi comptin del tot, malgrat ser "dels seus". Els independentistes haurien de ser més crítics amb els líders i partits que els representen, i exigir-los autocrítica. No es pot deixar la censura als "unionistes" i encara menys als insultadors. S'han fet moltes coses malament, des del primer d'octubre, i es tracta de no insistir-hi. I assajar una nova estratègia? Ignoro quina, ells l'haurien de saber, per això són polítics. Ni que fos declarar la independència i avall, com els impacients reclamen. En el discurs de Torra no s'endevinen novetats, sinó l'etern retorn. Confiança, però.

No em vull creure, perquè no pot ser veritat, que Puigdemont hagi prohibit a Torra l'ús del despatx presidencial. Donaria la raó als que acusen Torra de titella, escolaner, delegat o coses pitjors. Com es pot mantenir calenta una cadira si no s'hi està assegut?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/4289pj>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La temptació

Com que ara aquesta és la pregunta de moda, jo –i probablement vostè– també me l'he fet. Ara que a Catalunya ja tenim nou president de la Generalitat –enhorabona, Quim Torra!–, retiraran l'article 155? A banda del que puguem pensar vostè i jo, la solució de la pregunta hauria de venir de la lectura de l'acord del Consell de Ministres del dia 21 d'octubre de l'any passat, el dia que es va aprovar el que n'hem dit el 155. L'acord, d'una contundència espectacular –es facultava l'Estat a fer el que volgués a Catalunya, tal com s'ha vist–, té un apartat final batejat com a *Duración y revisión de las medidas*. I diu, sobre el 155: “*Las medidas contenidas en este Acuerdo se mantendrán vigentes y serán de aplicación hasta la toma de posesión del nuevo gobierno de la Generalitat, resultante de la celebración de las correspondientes elecciones del Parlamento de Cataluña.*” Més clar,

“Retirarà de veritat el Consell de Ministres el famós i terrorífic 155?”

l'aigua, hauríem de dir. Quan hi hagi govern a Catalunya –no pas president– el 155, segons l'acord del Consell de Ministres, hauria de caure automàticament. Però, volen que els ho endevini, què els passarà pel cap? Doncs discutir això. Discutiran si el que dijes o divendres nomenarà Quim Torra serà o no un nou govern efectiu. Si és cert el que es publica, quan Torra proposi a Rull, Turull i Comín (algun dia algú hauria d'explicar què passa entre Comín i ERC, o entre ERC i Comín) ser consellers, el *Gobierno de la*

Nación (ells ho escriuen així) els considerarà legítims? Considerarà que estan facultats per prendre possessió del càrrec? O considerarà que el nou govern no ha pres possessió del tot i mantindrà el 155? Fixin-se que, després de dies i dies dient que el 155 es retiraria automàticament l'endemà mateix de tenir govern a Catalunya, ara ho matisen. El ministre Catalá deia l'altre dia que el 155 es retirarà “quan hi hagi un govern legalment constituït”, i Millo parla ara de retirar l'acord “quan el govern acati la llei i la Constitució”. Aclaparats per la contundència de Torra, i assetjats per l'espanyolisme d'Albert Rivera, el PPSOE tindrà, segur, la temptació. No dic que ho facin. Dic, simplement, que en tindran la temptació. De mantenir-lo ara o de ressuscitar-lo més endavant. I ja saben vostès el que deia Oscar Wilde: només hi ha una manera de deslliurar-se de veritat d'una temptació: caure-hi.

De reüll

Marga Moreno

El plaer d'aprendre

Es ignorants sovint ens fem la il·lusió de saber les solucions als problemes. Però la qüestió, a més del què, el qui i el quan, és el com, que és el quid. Avui dia, i ja fa uns anys, especialment amb la irrupció de les noves tecnologies, que ja no són tan noves, sinó més aviat contemporànies, hi ha un fortíssim consens entre economistes, polítics, empresaris, sindicalistes i *todòlegs* de tot pelatge que assegurin que el futur de la societat rau en el coneixement, en la formació, en la traça de l'accés a la informació, de triar-la i esporgar-la.

Foucault va recordar que hi ha un plaer intrínsec en el saber i el coneixement

Aquesta és la clau de l'èxit. O el que es defineix com a tal, és a dir, el premi en forma de gratificacions, benestar, bons salaris, competència i estatus social.

Un d'aquells savis del segle passat que fan de tan bon esmentar, Michel Foucault, va reflexionar sobre un concepte que sovint s'oblida en abordar el tema de la formació, especialment la dels més joves. Es tracta del que ell definia com a *libido sciendi*, és a dir, “el plaer intrínsec en el coneixement”. Fa una mica de por que els valors de l'ensenyament de la ciència, de la cultura, estiguin tan lligats al concepte d'esforç i no tant al del gaudi. Foucault hi afegia que aquesta presentació del saber, grisa, tediosa, trista i esforçada era precisament la fórmula del sistema per mantenir allunyades les persones del coneixement, per perpetuar-lo com a exclusiu d'una elit. L'estem venent fatal, doncs. I potser cal canviar alguns “com”.

Les cares de la notícia

Quim Torra

Presidència desbloquejada

Quasi cinc mesos després de les eleccions del 21 de desembre, la decisió democràtica dels catalans, concretada en una majoria independentista al Parlament, s'ha traduït en l'elecció de Quim Torra com a president de la Generalitat, el 131è president d'una llista que arrenca fa 659 anys amb Berenguer de Cruïlles (1359). La seva elecció per majoria simple del Parlament (66 sí, 65 no i 4 abstencions) posa fi a mesos de bloqueig de la institució i donarà pas a la presa de possessió i tot seguit a la designació del nou govern.

EDITORIAL

President Torra, reptes i oportunitat

El Parlament va investir ahir Quim Torra com a 131è president de la Generalitat amb els vots de JxCat i ERC i l'abstenció de la CUP. Amb la seva elecció, la majoria republicana sorgida de les eleccions del 21-D esquiva el bloqueig imposat per l'Estat per a la formació d'un nou govern amb el vet a les investidures del president Puigdemont, de Sánchez i de Turull. I cal exigir al govern espanyol la urgent i total retirada de l'abominable aplicació del 155. Torra té reptes importants: la restitució de la legitimitat de les institucions, que en el cas del govern hauria de comportar la reincorporació dels membres de l'executiu anterior presos i a l'exili, tot evitant l'oposició que pugui exercir l'Estat. Igualment, Torra va deixar clar que no renuncia a la investidura de Puigdemont, a qui visitarà a Berlín en un dels seus primers actes. Com també és un repte el mandat de l'1-O i el procés constituent, que requerirà determinació però amb l'estratègia necessària per intentar esquivar la repressió de l'Estat, que caldrà denunciar i combatre ara també des de la Generalitat.

Una governança republicana on imperin les polítiques de “cohesió social i prosperitat econòmica” i amb l'objectiu d'assolir una “República de tots” i “de tots els drets” també és un objectiu fonamental plantejat per Torra. La llarga llista de mesures de govern desgranades i la creació del consell de la República o l'assemblea d'electes dibuixen la lluita per una Catalunya lliure, democràtica i inclusiva. Com també cal posar l'accent en el reiterat oferiment de diàleg del nou president, que obre una nova oportunitat perquè Rajoy i el govern espanyol admetin d'una vegada l'existència d'un conflicte democràtic amb Catalunya i s'obri un període de negociació i un temps de solucions.

Tal dia com avui fa...

1 any

La factura basca

El govern espanyol anuncia que té previst rebaixar la tarifa de la xarxa que subministra l'electricitat a les empreses d'Euskadi.

10 anys

Crisi de l'aigua

El govern mantindrà les restriccions d'aigua. Montilla rectifica el conseller i anuncia que aviat tornarà a estar en vigor la prohibició de regar.

20 anys

Fundació d'Israel

Bany de sang en la protesta palestina per la fundació d'Israel fa 50 anys. Les topades amb l'exèrcit israelià fan almenys 10 morts i 200 ferits.

Full de ruta

Miquel Riera

De Xammar a Quim Torra

En honor del nou president de la Generalitat, Quim Torra, avui hem recuperat de la biblioteca els llibres d'Eugeni Xammar, un dels fars en què s'emmiralla aquest editor, intel·lectual i humanista a qui el destí ha portat a dirigir el país en aquests temps convulsos i claus per a la nostra història. Deia Eugeni Xammar (Barcelona, 1888 - l'Ametlla del Vallès, 1973), periodista compromès, que va passar la major part de la seva vida a l'estranger explicant als catalans els també temps convulsos de l'Europa d'entreguerres, que quan es tractava de Catalunya mai prenia precaucions.

Doncs això, president Torra, efectivament cap precaució respecte a Catalunya, perquè ja sabem com ens tracten i tracten les nostres coses –les institucions, la llengua, els nostres drets i els nostres ciutadans, entre d'altres– quan l'Estat espanyol s'hi posa. I tots sabem quants cops s'hi han posat al llarg de la història. L'última, reprimint amb duresa la gent que simplement volia votar l'1-O,

Com deia Xammar, cap precaució quan es tracta de Catalunya. Ja sabem com ens tracten quan s'hi posen

destituïnt el govern i el Parlament lliurement escollits, aplicant un 155 vergonyós i empresonant i perseguint els nostres representants.

I tots sabem per què hem arribat fins aquí també. Per què hem conclòs que amb Espanya no trobarem el progrés social, polític i de justícia que volem per a Catalunya. Hem comprovat a bastament els últims anys que això no és possible. Que mai l'Estat, ni els seus grans partits, permetran ni toleraran una Catalunya més lliure en tots els aspectes: sense dèficit fiscal, amb totes les infraestructures que ens calen i amb una llengua protegida i usada en tots els nivells, entre moltes altres coses, per exemple. Per això es fa camí cap a la República.

Cap precaució, doncs, quan es tracta de Catalunya, president Torra. Vós mateix heu vist com fan veure que s'enfaden amb moltes de les veritats que heu dit i escrit els últims anys. Cap precaució i les disculpes justes, que també sabem perfectament que ells mai en demanen. Mai, tot i els múltiples greuges. Llum als ulls i força al braç, doncs, com ens recorda l'injustament empresonat amic Jordi Sànchez.

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

L'hortet

El president Francesc Macià va ser el gran promotor de la caseta i l'hortet. Ell era nascut a Vilanova i la Geltrú, en un temps en què la majoria de la gent vivia de l'agricultura i la ramaderia i uns quants feien de pescadors, si parlem de pobles mariners. Tenir un hortet era sinònim de qualitat de vida, ja que suposava un complement econòmic força important. Després de la guerra incivil, el meu pare, que era sastre, va tenir sort de l'hort que tenia al darrere de la casa de Sant Feliu de Palloles, a la Garrotxa, per poder donar menjar als sis fills i quatre filles. La veritat és que un hort és una verdadera font de riquesa. O millor dit, era. Quan penso tot el que arribàvem a collir d'aquell tros de terra me'n faig creus. No podem fer comparacions amb els temps actuals. Abans es feia cada casa el planter i se'n donaven entre els veïns si a algú n'hi faltava. No hi havia motocultors i tot es treballava a cop de fanga i aixada. Encara veig la imatge del meu pare, amb americana i corbata –havia de fer honor i propaganda de la seva professió– cavant les mongeteres, les patateres o les tomateres, tirant adob autèntic –el desguàs del vàter anava en un pou sec i amb semals ho transportàvem a l'hort– i posant canyes on feien

falta. Ah, i no hi mancaven diversos arbres fruiters, que ens donaven pomes, peres, cireres en quantitat, que tot ajudava a l'hora d'enredar la gana. I fins i tot teníem tres o quatre bucs d'abelles, que ens les feien passar magres quan arribava l'hora de brescar. I també algun veí del carrer de Sant Sebastià es cagava en en Pep quan alguna abella empipada li clavava el fibló. Tenir un hort 50 anys enrere era tan normal com ara tenir un mòbil. A pagès, per descomptat, l'hort ja tenia un lloc reservat, que passava de generació en generació. La gent del poble s'espavilava i pràcticament tothom havia trobat un raconet per treballar-lo un cop acabada la feina habitual.

L'HORTET TORNA, sembla que aquesta és la notícia, i no tant pel beneficis econòmics que comporta –soc dels que estan convençuts que s'hi perden calés– com per la seguretat de collir un menjar de qualitat, natural al cent per cent. Els fems que utilitzo són el que surten del compostatge que em faig, barreja de menjar sobrer i herba del jardí. No vull ara discutir si això m'assegura el cent per cent de qualitat, però em sembla que val la pena. Ni que sigui pel gust d'aquells enciams o tomates, collit i men-

jat. I, a més, tenir hort té un altre avantatge, i parlo particularment per als jubilats, i és omplir el temps, fruit de la natura i foragitar les cabòries. Quan baixo a l'hort hi ha dues eines que són indispensables: l'aixada, o el tràmec com en diem a l'Empordà, i la cadireta. Sí, sí, ja sé que els més joves no ho entendran, però la cadira per a mi és del tot necessària. Treballa una estona, plantant cebes o tomateres, i paro, m'assec a la cadira i dedico un temps a la meditació i a la contemplació. Com que els jubilats, el més important és que tenim temps, no tinc cap pressa. I voleu creure que em sembla que les plantes em rendeixen més des que passo llargues estones contemplant-les? Estic segur que els transmetem energia positiva. No en dubteu pas. M'estic imaginant en aquests moments alguns amics meus que es fan un fart de riure llegint aquesta filosofia barata de la vida. Per a molts, tot això és perdre el temps. Jo els anomeno intel·lectuals. Són capaços de passar-se tot un dia llegint un llibre i no pas qualsevol, no, sinó llibres d'alt nivell. Bé, al món hi ha d'haver de tot. Jo també dedico uns temps a la lectura, però si m'han de deixar només amb una cosa, em quedo amb l'hort. Mentre pugui, és clar.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Llaç groc i caça

■ *El independentismo y la caza*; aquest és el títol d'una carta publicada per l'ABC dissabte passat, 12 de maig, enviada per una mare de "gerona" que volia comentar "cuan lejos llegan los tentáculos del independentismo catalán". El seu fill, en Pelayo de 10 anys, va anar de viatge escolar a França i els van portar a veure els camps de refugiats de la guerra civil "en el país catalán francés". Els pares rebien les fotos a través d'un xat comú, però de cop una foto va horroritzar la senyora Elena... "Cuál es mi sorpresa cuando veo que aparece un personaje con una pinta más que dudosa luciendo un lazo amarillo en la pechera. Me apresuré a ponerlo por escrito diciendo que no me gustaba que adoctrinaran a mi hijo de diez años." I una altra mare li contesta: "Casi me preocupa más que un compañero de clase presuma de haber matado un ciervo. (...) Para mí es un cri-

men." El petit Pelayo "caza porque su padre caza y lo ha matado (...) y una madre lo ataca, posiblemente ofendida por mi comentario contra el tipo del lazo, y posiblemente también porque no tenía ningún otro argumento. Al menos me consuela que los seguidores del independentismo no tienen palabras para defender sus ideas." Portar un llaç al pit no és cap delictes, però segons la llei de caça vigent des de 1970, és il·legal que un nen de 10 anys caçi, no pot tenir llicència de caça. El comentari de la mare és un al·legat animalista i de sentit comú: de seny i de legalitat.

FRANCESC X. MARÍ CORTÉS
Girona

Millo adoctrina

■ Les aparicions del Sr. Millo als mitjans són un clar exemple de com és l'autèntic adoctrinament. Ell no es limita a separar el bé del mal o assenyalar bons i dolents, sinó que per dir-nos com hem de compor-

tar-nos els dolents utilitza l'amenaça i dictamina la penitència (denúncia per delictes d'odi i presó). Em recorda l'adoctrinament que vàrem patir els que tenim una certa edat. El professor amb el regle a la mà renyant-nos i imposant càstigs que podien molt bé arribar a ésser físics. L'adoctrinament és ensenyament sota coacció o amenaça. L'ensenyament amb llibertat és educació. Però el delegat del govern té rovellada la paraula llibertat. Potser se sent cofoi de sortir al faristol i adoctrinar-nos protegit pel poder que li atorga un estat violent i repressor. El Sr. Millo ha voltat molt buscant un lloc de treball dins de la política fins que ha caigut en mans del partit més corrupte de l'Estat, i potser es pensa que quan tot estigui en ordre, el seu ordre, el retribuiran amb un lloc plàcid i ben pagat. Però és català, giro-ní i en el passat va formar part d'un partit polític nacionalista català on des de segona fila aplaudia rabiosament el seu lí-

der, Artur Mas, o sigui el dimoni amb cua. No li ho perdonaran.

Alfons Carreras de Cabrera
Barcelona

Experiments

■ Quan encara no se sabia qui seria el presidenciable a la Generalitat, un president de la CUP havia trobat algunes adhesions, però no la del Manel Cuyàs, que en l'article d'opinió d'aquest diari del dia 10 de maig es va manifestar amb un contundent "fora experiments". La història de la humanitat està plena d'experiments, i si no hagués sigut pels experiments la gran majoria d'avenços no haurien estat possibles. Experimentar vol dir crear, investigar per al coneixement d'una cosa i aportar coneixements per la causa i efecte. El setembre del 1928, quan estava experimentant al laboratori, l'Alexander Fleming va inventar la penicil·lina.

Lluís Clarà
Moia

La frase del dia

“Aplicar el 155 costa més la primera vegada que la segona”

José Luis Ábalos, SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

De la indignació a l'esperança

La indignació davant del mal, de la fam, de la guerra, de l'explotació de nens i nenes o de qualsevol forma de devastació, és un indicatiu de consciència ètica. Quan una persona s'indigna en contemplar aquests escenaris infernals, batega en ella l'aspiració d'un món més bell, més bo, més just, més fraternal. L'aspiració al bé que brolla del seu ésser més profund i el contrast amb una realitat plena de llacunes propicien una violència interior, una forma de revolta. Aquesta rebel·lió és l'inici de la consciència ètica. Des d'aquest recinte sagrat i íntim que és la consciència humana, ausculta una veu que clama, amb vehemència, davant de la injustícia, de la inòpia i de la crueltat: no pot ser!

A L'EXTREM OPOSAT de la indignació hi ha el conformisme i la indiferència. El conformista arronsa les espatlles davant del sofriment. L'accepta com el qui assumeix la lògica del destí. L'indiferent apaga la veu interior, passa de llarg, mira a una altra banda, perquè si fixés l'atenció; si, realment, s'adonés del que està passant davant dels seus nassos, experimentaria una violència interior tan aguda que no podria suportar-la. Tant la indiferència com el conformisme són dimissions de la consciència.

L'ACCEPTACIÓ CONDESCENDENT d'allò que clama al cel o bé la indiferència davant del patiment aliè, de les vides amputades per l'egoisme humà, per la prepotència o per l'avarícia són possibilitats humanes, però revelen un clar afebliment de la consciència ètica. Tant en les tradicions espirituals més antigues de la humanitat com en les figures capdavanteres del pensament occidental, el sofriment de l'innocent és una experiència que causa indignació i desperta la virtut de la compassió. Està expressat amb vehemència en les *Analec-*

tes de Confuci, però abans en els textos canònics de la tradició budista. També en la tradició bíblica, els profetes clamen contra la injustícia i s'indignen del mal que observen arreu. Mentre hi ha indignació, hi ha vida ètica. Quan, en canvi, ja no experimentem una revolta interna, un dolor profund, una fiblada en l'ànima en contemplar les ferides del món, la consciència ètica està ador-

mida, gairebé morta. Aleshores, el primer que s'escau de fer és desvetllar aquesta consciència, donar a conèixer les situacions d'injustícia i sensibilitzar-la.

LA INDIGNACIÓ, però, pot donar pas a la impotència, fins i tot a una ràbia mal entesa que, en lloc de conduir-nos a la pràctica transformadora, a l'acció salvadora, es transformi en odi envers l'espècie humana i, finalment, en una espècie de cinisme malentès, que condueix a la impermeabilitat, a la indiferència, al tant se me'n dona. Ningú no pot viure sense esperança. Tota acció suposa que hom n'espera alguna cosa, almenys que s'acompleixi i poder continuar vivint. A despit de les desil·lusions que marquen el seu itinerari, la humanitat se sosté en els seus esforços per l'espera d'una vida millor, per l'esperança de canviar les coses en el futur.

CAL, DONCS, TRANSITAR de la indignació a l'esperança. La indignació és un element constitutiu de l'esperança, que no se sotmet servilment a la realitat, sinó que entra en conflicte amb ella i pugna per transformar-la des de la perspectiva de la justícia. L'esperança és la virtut de l'optimisme, però no d'un optimisme ingenu que ho veu tot de color de rosa, sinó de l'optimisme militant, conscient de les dificultats del camí, que no es deixa vèncer per elles. L'esperança no és una evasió, ni una fugida. L'esperança dirigeix l'activitat humana i condueix a lluitar contra les falses il·lusions i contra la sensació de derrotisme, contra l'optimisme ingenu i contra tot intent de programar la utopia. L'esperança, viscuda des de la raó, porta a assumir el fracàs com una etapa necessària en el camí de la humanitat. El fracàs no és la suspensió absoluta de les nostres aspiracions, sinó una crida d'atenció a canviar el rumb de la marxa i a transitar per camins que poden conduir a bon port.

“El fracàs no és la suspensió absoluta de les nostres aspiracions, sinó una crida d'atenció a canviar el rumb de la marxa i a transitar per camins que poden conduir a bon port

De set en set

Imma Merino

Harry/Lucky

Harry Dean Stanton va morir fa uns mesos als 91 anys. Poc abans va rodar una pel·lícula, *Lucky*, en què interpreta un personatge que adquireix consciència de la proximitat de la seva mort. Dirigida per John Carrol Lynch, en el seu transcurs *Lucky*, que habita en una localitat fronterera amb Mèxic, fa la seva vida quotidiana podent-se manejar ell mateix; conversa amb els cambrers de la cafeteria on va al matí i amb els clients del bar on va al vespre, com ara un home (el gran David Lynch) obsessionat amb una tortuga que ha marxat de casa seva; fa amistat amb una mexicana que el convida a la festa d'aniversari del seu fill, on, aprofitant que hi ha *mariachis*, canta el *Currucucú paloma*; camina per un paisatge desèrtic; fuma sempre que pot. Però, més enllà dels seus actes i trobades, fa un viatge espiritual amb el qual, reconeixent inicialment que sent por davant la mort, accepta una veritat universal: tot desapareix.

Veient *Lucky*, protagonitzada absolutament per Harry Dean Stanton amb la seva contenció expressiva, és possible recordar aquest actor a *París, Texas*, on el seu personatge surt del desert per fer una expiació de les seves culpes, o quan apareix al memorable final d'*Una història de debò*, de David Lynch, encarnant el germà del protagonista, que ha fet una llarga travessia amb una màquina tallagespa per retrobar-s'hi: els dos homes, enemistats durant anys, miren el cel nocturn sense dir res comprenent la seva petitesa i a la vegada projectant-se en l'infinit. Podem recordar-lo en moltes altres imatges, però crec que sobretot podem imaginar que les identitats de *Lucky* i Harry Dean Stanton es confonen i que, fent aquesta pel·lícula, l'actor se'n va anar en pau.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Rajoy cita Sánchez i Rivera per fer pinya

Ofereix a Torra "entesa i concòrdia" però avisa que farà "complir la Constitució"

Tres detinguts per una protesta del CDR de Lleida

Els acusen de desordres públics i dos van quedar lliures mentre esperen la citació

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra, investit 131

GEST El nou president anirà avui a Berlín per reunir-se amb Puigdemont i compareixeran junts en un primer moviment per reforçar la provisionalitat **PAS** Torra va notificar per escrit al rei la investidura i espera que el monarca signi el nomenament **DISCURS** Va insistir en el mandat de l'1-O i les polítiques socials

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

Quim Torra va ser investit ahir el 131è president de la Generalitat. Mentre espera que el rei sancioni la designació parlamentària i que aquesta es publiqui oficialment, el president anirà avui a Berlín per reunir-se amb qui considera "el president legítim." El primer gest de Torra confirmava amb els fets que afronta el mandat amb provisionalitat i sabent que entrarà al Palau de la Generalitat mentre espera que pugui fer-ho, com a president restituit, Puigdemont. Almenys, aquest és el propòsit declarat de Torra, que, després de la votació al Parlament, va prometre al seu antecessor en el càrrec que treballarà perquè pugui ser investit una altra vegada. Els primers moviments aniran en aquesta línia. Torra farà la seva primera conferència de premsa com a president a Berlín i amb Puigdemont.

En la segona votació i per majoria simple. Gràcies als vots de JxCat i d'ERC i als delegats de Puigdemont i del conseller de Salut, Antoni Comín, i amb l'abstenció de la CUP ratificada la vigília, Torra va sortir ahir del Parlament acompanyat del cap de protocol de la Generalitat abans de pujar al cotxe oficial. El primer retorn a la normalitat autonòmica. Segons fonts properes al president, però, Torra no entrarà a Palau fins que no prengui possessió del càr-

rec. Després de la votació (66 vots a favor, 65 en contra i les quatre abstencions dels anticapitalistes), el president de la cambra catalana, Roger Torrent, va comunicar per escrit a Felip VI que Torra havia estat elegit. No hi haurà audiència amb el monarca, aquesta vegada perquè Torrent no ho va demanar, en part per expressar el rebuig de l'aval del cap d'Estat espanyol a l'actuació policial l'1-O i perquè no es va solidaritzar amb les víctimes. El 2016, el rei va rebutjar de reunir-se amb la presidenta del Parlament quan aquesta pretenia comunicar-li la investidura de Puigdemont. Forcadell ho va fer aleshores per escrit.

En el discurs d'ahir, Torrent va insistir en el missatge que ja havia exposat dissabte: el president "és" Puigdemont, el govern serà "lleial" al mandat de l'1-O per construir un estat independent en forma de república i el programa de l'executiu pivotarà sobre "la cohesió social i la prosperitat econòmica." Aquesta vegada, Torra va expressar amb més detall les mesures del pròxim govern, que, prenent possessió, hauria de permetre l'aixecament del 155. C's, però, pressiona Mariano Rajoy perquè mantingui la intervenció de l'autonomia: hi veu un programa d'"il·legalitats", mentre que Rajoy es mostra partidari de passar de les paraules als fets. El president espanyol es reunirà demà passat amb Albert

Rivera i, demà, amb el secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, per abordar el nou escenari a Catalunya.

La constitució de l'assemblea de càrrecs elegits i l'impuls d'un procés constituent de base ciutadana són els dos grans pilars de l'acció "republicana." En aquest sentit, Torra va demanar a la CUP que estigui "alerta". "Si mai caiem en la temptació de l'autonòmisme, aixequem la bandera vermella i demaneu totes les certes que calguin, perquè ens estariem equivocant", els va dir. El diputat Carles Riera li va respondre així: "Estem en alerta màxima i amb la bandera vermella a punt per qualsevol deriva autonòmica i lluitant per la república." Després de facilitar-li la investidura, els còmplices asseguruen que passen a l'oposició i que no seran ja el soci preferent de l'executiu. A Catalunya en Comú Podem, Torra els va instar a ajudar l'executiu a tirar endavant la llista de les setze lleis retallades pel Tribunal Constitucional que preveuen tirar ara endavant recuperant-ne el contingut. Aquest intent d'acostament de JxCat i ERC, que s'estén també cap al PSC, és lluny de materialitzar-se.

ERC va fer èmfasi en les polítiques socials que va descriure Torra, amb els sistemes públics de salut i d'ensenyament com a pilars, al costat de la renda garantida de ciutadania. El republicà Sergi Sabrià va tornar a defensar la recu-

Quim Torra, ahir, després de la votació amb què va ser investit president ■ ORIOL DURAN

Des de Berlín i les presons

Carles Puigdemont va seguir el discurs de Quim Torra en la segona jornada del debat d'investidura des del seu despatx a Berlín, on avui anirà el president investit. "Gràcies per la serenitat, el rigor, el compromís i la dignitat amb què has amarat el discurs d'avui!", va exclamar Puigdemont a través de Twitter.

Des de la presó de Soto del Real, el president del grup parlamentari de JxCat, Jordi Sánchez, també va felicitar el

president acabat d'investir: "Ara a governar de valent al servei de tot el país amb l'honestat com a actitud i la república com a horitzó", li va demanar.

El candidat a la investidura que va precedir Torra i conseller de la Presidència, Jordi Turull, també va fer públic un missatge des de la presó d'Estremera: "Honorat d'haver-te votat com a 131è president de la Generalitat. I també per seguir defensant junts

la democràcia, la dignitat, el progrés i la llibertat del poble de Catalunya."

El conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, va negar que amb la investidura d'ahir es "giri full". "Avui afegim un full al nostre projecte de llibertat, prosperitat i equitat." No només des de les institucions, el carrer o l'exili se superaran els obstacles i es construirà la república, va dir Rull, sinó també des de la presó.

L'APUNT

El temps del 155 s'ha acabat

Anna Serrano

A una setmana que es compleixin cinc mesos de les eleccions del 21-D, el Parlament va elegir ahir el 131è president de la Generalitat. Quim Torra succeeix Carles Puigdemont, a qui espera que es pugui tornar a invertir en el futur. L'excepcionalitat impregna una legislatura per a l'arrencada de la qual és imprescindible que s'ixequi l'aplicació de l'article 155, vigent des del 27 d'oc-

tubre. L'acord aprovat al Senat limita la seva durada a "la presa de possessió del nou govern de la Generalitat". La literalitat deixa poc marge per a la interpretació: el temps del 155 s'ha acabat. El govern del PP ha de respectar el pacte amb el PSOE i Ciutadans, malgrat que els d'Albert Rivera el vulguin fer saltar pels aires. El compliment és una exigència democràtica.

è president

peració de la Generalitat com el millor instrument per defensar el país i va admetre que ERC s'havia sentit sola en això fins ara. "Volem un país on la llibertat surti de la presó i la corrupció hi entri d'una vegada", va sentenciar.

Miquel Iceta i Xavier Domènech van tornar a retreure a Torra la visió sobre els espanyols i els catalans que recollien les sis polèmiques piulades del 2012 i nombrosos articles publicats durant els darrers anys. Torra, per tercera vegada consecutiva, va

tornar a demanar disculpes: "Me'n penedeixo, no tornarà a passar." "El nostre país té una identitat que és plural i qualsevol essencialisme és una amputació del nostre poble", li va retreure Iceta. "La imatge que ens queda, que es dibuixa d'aquesta presidència, és que la seva Catalunya no és tan sols ni la Catalunya del catalanisme conservador", hi va afegir Domènech. Torra va insistir que "defensar la república és defensar-nos a tots i a cadascun de nosaltres, els 7,5 milions de catalans"

. També va fer autocrítica: "Cap independentista no ha de tenir cap problema a reconèixer que no hem fet bé algunes coses." I va demanar a l'oposició que rebutgi la presó, l'exili i la persecució de ciutadans per les seves idees polítiques.

Per C's, Torra no podrà fer totes les mesures que va anunciar i va acusar el nou president de representar un nacionalisme "anacrònic" mentre que el seu partit, va dir, representa "el futur." El president del grup del PP, Xavier Garcia Albiol, va advertir a Torra

que Rajoy no s'asseurà a dialogar sobre el trencament d'Espanya i li va retreure que continuï "instal·lat en el relat de la confrontació". Torra va acabar amb les paraules que Manuel Carrasco i Formiguera va pronunciar abans de ser afusellat: "Visca Catalunya lliure!" Així s'obria camí el nou president, sense que s'albirés un canvi d'etapa. Si el reisanciona el nomenament i es publica en el DOGC, Torra podria prendre possessió del càrrec demà i els consellers di-
jous. ■

Reivindicant la nació plena. Una nació lliure, justa, pròspera que garanteix el benestar a tots els ciutadans que la componen

Defensar la república és defensar-nos a tots i a cadascun de nosaltres, els set milions i mig d'habitants que formen aquest país

El govern que presidirà tornarà a impulsar totes i cadascuna de les lleis que el govern del PP ha dut al Tribunal Constitucional

Companyes de la CUP, gràcies. Mantingueu-vos alerta si mai caiem en la temptació de fer autonomisme. Aixequeu la bandera vermella perquè ens estariem equivocant

Cal que tinguem cadascun de nosaltres el punt d'autocrítica necessària, que reconeguem els errors i els encerts

Els independentistes que som en aquest Parlament hi som per la força de la gent que ens ha empès

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les 16 lleis catalanes suspeses pel Constitucional

- ✗ Llei catalana del canvi climàtic
- ✗ Llei d'igualtat efectiva entre homes i dones
- ✗ Llei contra la pobresa energètica
- ✗ Llei del cànon digital audiovisual
- ✗ Llei del cinema
- ✗ Llei general de telecomunicacions
- ✗ Llei de la comunicació audiovisual
- ✗ Llei del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió social
- ✗ Llei del comerç, serveis i fires
- ✗ Llei catalana d'accés sanitari universal
- ✗ Llei de l'agència catalana de protecció social
- ✗ Llei de creació de l'agència de ciberseguretat
- ✗ Llei de voluntats digitals
- ✗ Llei per declarar Medinyà independent de Sant Julià de Ramis
- ✗ Llei de reforma del Codi Civil
- ✗ Llei d'activitat dels governs locals

Reactivació legislativa

DECIDIT • Torra es compromet a recuperar setze lleis que havien estat suspeses pel Tribunal Constitucional tot i que volien aconseguir una societat més justa, avançada i igualitària **EXEMPLES** • Les normatives que combatien la pobresa energètica, el canvi climàtic, les desigualtats de gènere i la manca d'habitatge social seran algunes de les prioritats més immediates

X.A.
BARCELONA

En el ple de la seva investidura com a president de la Generalitat, Quim Torra va prometre recuperar setze lleis aprovades pel Parlament que van ser recorregudes pel govern espanyol i posteriorment suspeses pel Tribunal Constitucional (TC). Algunes s'havien pogut aplicar parcialment perquè tenien només alguns articles suspesos, mentre que d'altres ho havien estat temporalment, fins que es va comprovar que el recurs del govern espanyol no tenia cap fonament.

Un dels casos més flagrants té a veure amb la llei de pobresa energètica, fruit d'una iniciativa legislativa popular aprovada per unanimitat el juliol del 2015 amb la finalitat d'aplicar mesures urgents per afrontar aquesta emergència derivada de la crisi. La llei prohibia l'execució de desnonaments sense oferir abans un lloguer social, imposava sancions pels grans tenidors d'habitatge i impostos per als propietaris de pisos buits i establia la necessitat de garantir els subministraments bàsics i d'aplicar les ajudes necessàries per evitar talls de subministrament. La llei protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial, tam-

bé del 2015 i igualment crucial per garantir els drets mínims dels més desfavorits, va ser igualment recorreguda i suspesa.

Del mateix any també data la llei d'igualtat efectiva entre homes i dones, que impulsava polítiques d'igualtat en la contractació, ajuts prioritaris per a empreses i entitats amb plans d'igualtat, paritat als òrgans col·legiats, tribunals o òrgans tècnics de selecció, una educació no sexista i l'impuls de la conciliació i el repartiment de tasques. Els arti-

El cànon digital que grava les connexions a internet va recaptar 34 milions d'euros i ara es podria recuperar

cles més compromesos, però, tenien a veure amb la prevenció de l'assetjament sexual, els plans d'igualtat en les empreses, la presència de dones i homes en la negociació col·lectiva i la incorporació de la perspectiva de gènere en els expedients de regulació d'ocupació. A més, també garantia "l'accés als mètodes contraceptius a totes les dones que ho desitgin" i que les dones "puguin rebre la prestació de la interrupció de l'embaràs per mitjà dels centres de la xarxa pública sanitària".

Tampoc no va passar el sedàs de Madrid la llei del canvi climàtic, que volia, d'acord amb la legislació comunitària europea, reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i afavorir la transició cap a una economia neutra en emissions. Entre els seus objectius, hi havia assolir el 50% d'energies renovables el 2030, afavorir l'autoconsum energètic amb noves normatives i impulsar la creació dels pressupostos de carboni, una eina de planificació i seguiment per a la integració dels objectius de la norma en les polítiques sectorials. Previsiblement, el govern s'afanyarà a implementar aviat la recaptació d'un impost sobre el CO₂ a determinats vehicles, d'utilitaris fins a grans vaixells de passatgers. Els ingressos obtinguts nodriran a parts iguals el Fons Climàtic i el Fons de Patrimoni Natural, tots dos de nova creació. El sol article que quedava inhabilitat actualment feia referència al vet a les exploracions per a l'obtenció de gas i petroli mitjançant les tècniques de fracturació hidràulica.

La decisió de Torra permetrà desencallar la creació de l'Agència Catalana de Protecció Social i de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que ha de garantir la fiabilitat de l'entorn informàtic i les tecnologies de la comunicació al país. En aquest sentit, també es podrà

Medinyà, a l'expectativa

Una de les lleis suspeses recentment pel TC que el govern de Torra podria recuperar en el seu mandat és la que declarava Medinyà com a municipi independent de Sant Julià de Ramis. Les dues localitats del Gironès es van unir durant el franquisme i el 2015 el parlament va aprovar una llei específica perquè Medinyà, tot i no arribar als 2.000 ciutadans necessaris, fos considerat municipi. Dos anys després, el govern espanyol va recórrer-hi en contra al TC. Ara caldrà veure si la vella reivindicació es reactiva.

recuperar la llei de voluntats digitals, un text avançat que regula la vida digital de les persones mortes, i també el cànon digital, un impost que el govern va crear per tal que els operadors d'internet paguessin una quota de 25 cèntims per cada usuari que es connectés a internet al país. La Generalitat va arribar a recaptar més de 34 milions d'euros amb aquest concepte, que anaven destinats íntegrament a ajudes per enfortir el malmès sector audiovisual del país.

En aquest sentit, els pròxims dies també es podrien treure del calaix lleis com la de l'audiovisual o del cinema, que establia que la meitat de les produccions havien de ser doblades o subtitulades en català i que han quedat sense vigència. També ho farà amb d'altres com la llei catalana d'accés sanitari universal, que beneficiava col·lectius que havien quedat exclosos de la normativa estatal, com els immigrants sense papers. Actualment ja se'n garantia la cura mitjançant decrets de menor rang, però aquesta llei hauria de reforçar encara més els seus drets. Amb la fi del 155 i l'arribada del nou govern, també es podrà recórrer contra la suspensió de la llei de comerç, que regula per exemple els horaris d'obertura. Un aspecte que, com el canvi climàtic, no entén d'independentisme o unionisme. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Òscar Palau

Un ple d'hemeroteca

Tothom té un passat. I si t'han d'elegir president de la Generalitat, pots imaginar-te que els que s'hi oposen frontalment hi grataran fins a trobar mil maneres de desprestigiar-te per liquidar, ja des d'abans d'assumir el càrrec, tot el que puguis fer o dir després. L'aleshores candidat Quim Torra ho va tastar dissabte en el primer intent d'investidura, quan ja es va disculpar per unes piulades de gust dubtós contra algunes actituds dels "espanyols" en genèric que, tot i que havien estat esborrats, algú tenia ben guardadets des de feia sis anys per llançar-los quan calgués per poder-lo acusar de "xenòfob", "etnicista", "supremacista" i "excloent", entre altres adjectius que es van sentir ahir. I això que Torra aquest cop venia advertit, i per això va dedicar part de la intervenció a reclamar a l'independentisme el "punt d'autocrítica necessària". I va començar per ell mateix: va repetir que no volia "ofendre ningú" amb les piulades, que va aclarir que dirigia a l'Estat, i va disculpar-se per si "fruit de la intensitat que demana el periodisme", havia dit altres paraules "inconvenients": "Me'n penedeixo i no tornarà a passar", va insistir, per cert, en una retòrica molt *juancarlista*.

En tot cas, dissabte també havien retret a Torra que havia parlat poc dels "problemes reals", i per això l'encara candidat, un novell en la política, com ell mateix va recordar, ahir no es va entretenir en cites i va centrar la majoria del discurs a detallar fil per randa el programa de govern. I no va parlar explícitament d'"estructures d'estat" però sí de coses que ho són implícitament, en què la Generalitat vol incidir tingui o no competències, com ara l'habitatge públic i les llistes d'espera, l'augment del salari mínim, la lluita contra el canvi climàtic, el desplegament de la hisenda i la renda garantida, polítiques de mobilitat, la gestió de les infraestructures o la recuperació d'una gran empresa d'aigües pública, la nova ATLL.

És clar que totes les disculpes que pogués presentar Torra i tot el que pogués explicar del projecte de govern –qualificat despectivament de "*lístín telefónico*" per la ja cap de l'oposició, Inés Arrimadas, ahir més indignada i tot que de costum– ahir importaven poc a una oposició que, no contenta amb les piulades, havia decidit explotar a fons el filó del passat i havia lliurat la jornada de diumenge a

El president investit de la Generalitat, Quim Torra, parlant ahir amb la diputada musulmana d'ERC Najat Driouech ■ ORIOL DURAN

rebuscar en tots els articles de Torra de final de l'anterior decenni i principi de l'actual. I com que no en va escriure pas pocs, com a acèrrim catalanista que s'hi mostrava, hi van trobar expressions certament poc afortunades, com ara referir-se a "bèsties en forma humana" a la gent que no es vol integrar a Catalunya o lamentar "creuaments" del PSC amb la "raça" del socialisme espanyol. Ex-

L'oposició va centrar el debat en reflexions avui superades per les quals Torra ja s'havia disculpat

pressions del tot desbordades per la centralitat de l'actual independentisme majoritari, i que el mateix Torra donava ahir per superades, però en què l'oposició va arribar disposada a rebolcar-se tant com va poder. I és així com en un ple que havia de ser, i evidentment serà, d'hemeroteca, resulta que hi va pivotar, en l'hemeroteca. I en la pràctica es va centrar més a parlar de passat que de futur, si més no des de la bancada unionista.

Això sí, va tenir més rèpliques. Arrimadas havia dit que s'encarregaria "en persona" de denunciar tots aquests articles a Europa, i el republicà Sergi Sabrià li va demanar que "no oblidis la carpeta de Ciutadans, perquè d'hemeroteca n'hi ha per a tothom", en al·lusió a les seves aliances amb l'extrema dreta. La intervenció de Sabrià contrastaria amb la precedent dels taronja com la nit i el dia, en sortir a respondre implícitament a les acusacions d'etnicisme per reivindicar el que ha estat el discurs d'ERC des de l'etapa de Carod, i posar l'accent en les polítiques socials, la diversitat i la integració d'una nació "on cap tothom". També el cupaire Carles Riera va voler recordar a Torra, per si de cas que, "si apel·len a les identitats el suport social a la república minvarà", i fins i tot el portaveu adjunt de JxCat, Eduard Pujol, va abraçar el discurs per remarcar que el republicanisme "no va només d'identitat", ja que té una ànima social i una de nacional, i demanar "respecte" per al nou president: "No és el mateix dir que fer; la inclusió es practica, i és el que volem fer", va tallar. Contra el discurs actual

del republicanisme, ni tan sols contra el pla de govern, curiosament ben pocs arguments es van sentir ahir de l'oposició.

Tot i anar-se esmoreint la polèmica amb el pas de les quatre hores que va durar el ple, l'omnipresent hemeroteca es va perpetuar amb un debat farcit d'al·lusions a proclames (Torra fins i tot va rescatar el "llibertat, igualtat i fraternitat" de la revolució francesa) i

A Eduard Pujol li va faltar temps per poder explicar al president la rondalla del pare, el fill i l'ase

personatges històrics. Tarradellas, curiosament, va ser utilitzat com a exemple polític en boca del socialista Miquel Iceta i fins i tot del popular Xavier García Albiol. El comú Xavier Domènech citava el republicà Joan Tardà (!), el líder sindical Salvador Seguí (*el Noi del Sucre*) i Companys pel seu intent d'estrènyer llaços amb els "pobles d'Espanya". I el mateix Torra reivindicava l'expresident afusellat, però també un altre, Josep Irla, abans

de desplegar un catàleg de referents catalanistes de qui es declara hereu, entre els quals la progressista Acció Catalana però també el conservador Francesc Cambó, figura que va indignar la CUP, que ahir preferia citar Leonard Cohen. És clar que per referents transversals els de Sabrià, que va acomiadar-se amb un revolucionari "fins a la victòria sempre", molt del Che, i en la rèplica va citar el "oh no, això ja no, quin horror!" de l'Arale, personatge de dibuixos animats dels 80, per lamentar l'abandó del PSC de l'exercici de l'autodeterminació.

Amb tanta cita i tanta història, era inevitable que les primeres paraules de Torra com a president recordessin Manuel Carrasco i Formiguera i el seu "Visca Catalunya lliure!", que va precedir el cant d'*Els Segadors* i una inacabable salutació als diputats, autoritats i familiars presents. Si algú va marxar encorregut, això sí, va ser Pujol, que no va tenir temps, com volia, d'explicar al president la rondalla "del pare, el fill i l'ase". La falla aconsella que, si algú està convençut del que fa, tiri milles. Doncs això: endavant. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junts per Catalunya

“Avui fem un pas endavant, però no és el definitiu”

Com era d'esperar, Junts per Catalunya va fer pinya al voltant del seu candidat, Joaquim Torra, investit ahir president de la Generalitat, com “un pas endavant, però no el definitiu” per poder formar govern i salvar “una situació molt injusta” per al país. “Posem relativament el punt final a set mesos de govern manllevat per l'Estat, set mesos de vergonya democràtica, presó, exili, ocupació i denigració de les institucions que ens són pròpies”, assegurava el portaveu de JxCat, Eduard Pujol.

Però amb aquestes paraules el diputat també recordava que el grup no abandona el repte d'investir el seu cap de llista, Carles Puigdemont, i així ho van tornar a expressar des de l'hemicicle de la cambra catalana. Serà, doncs, aquest “el pas definitiu” que el grup es proposa portar a terme aquesta legislatura mentre s'espera una resposta de la justícia, tant l'alemanya com l'espanyola.

I, mentrestant, Pujol també va expressar el segon objectiu de la legislatura que tot just ahir començava pendent que el rei Felip VI rubriqui el nomenament per

començar a constituir el govern. “Som aquí per fer, per ajudar a fer, la República. I el president i el govern ens tindran al seu costat per tirar endavant la idea de nou país, la proposta d'un país millor”, indicava Pujol. Així doncs, es proposen, tal com va admetre el diputat, a “passar de l'intangible del discurs a la concreció de les polítiques públiques”. Es van presentar com la solució, “ja no volem pedaços”, assegurava, i avançaven que la seva proposta “no va només d'identitat; té una ànima social i una de nacional, com a motors del canvi”, insistia. I és que tant el discurs de JxCat com el d'ERC van estar amarats de referències a la diversitat del poble català després de les crítiques que ha rebut Torra pel contingut “essencialista” dels seus discursos. L'aposta del mandat: cohesió social, progrés i serveis públics de qualitat. ■ E.A.

Esquerra

“ERC és i serà la garantia de la diversitat i els drets de tots”

“Un país construït des de la diversitat de la seva gent, no ho entenem de cap altra manera. La diversitat ens engrandeix com a poble i ens fa més forts a l'hora d'emprendre el camí de la llibertat.” Des del minut u del discurs, el portaveu republicà, Sergi Sabrià, va fer constants referències als valors que sostindran la tasca diària dels republicans al govern. Deixaven clar d'aquesta manera el seu futur paper, intentaven allunyar-se de les crítiques rebudes per Junts per Catalunya arran de les piulades del fins ahir candidat i avui president investit, Joaquim Torra, i començaven a marcar terreny presentant-se com la garantia que aquesta diversitat serà “un valor que es defensarà cada dia i es vetllarà pels drets de tota –tota, tota– la ciutadania permanentment”, indicava. I conjuntament amb la diversitat del poble català, Sabrià llançava la segona reivindicació:

“La lluita social és indèstria de la lluita per la llibertat. La República és l'eina, l'objectiu inicial i imprescindible per construir una societat més justa.” El portaveu dels republicans, a més a més, replicava i es

diferenciava del company de viatge de Junts per Catalunya. “És l'objectiu d'Esquerra des de fa vuitanta-set anys”, recordava. I a més de construir república i garantir i treballar per la diversitat del poble català, Sabrià també va indicar una de les primeres feines que els tocarà fer tan bon punt es constitueixi el govern: “Fer front a la repressió, perquè les persones que són a la presó i a l'exili només són culpables de seguir el mandat del poble”, sentenciava. La construcció d'una “majoria sòlida” també formarà part de l'activitat diària dels republicans a partir de la implantació de polítiques progressistes en contrast amb un Estat que no ho fa”, diu. “Si la República guanya, guanyem tots” rematava.

■ E.A.

CUP

“Cal un independentisme inclusiu no identitari”

“Volem crear un terreny de lluita política contra l'Estat i també contra l'autonomisme.” La CUP es va situar ahir en l'oposició més radical i va avisar que actuarà en dos camps de batalla, un contra les polítiques “repressives i antidemocràtiques” de l'Estat i l'altre contra qualsevol intent del futur govern català de retornar a l'autonomisme. El repte dels anticapitalistes: “Materialitzar la República proclamada el 27 d'octubre”, assenyalava el diputat Carles Riera. I per fer-ho comparteixen repte amb ERC: fer créixer l'independen-

dentisme. “Això implica inevitablement construir un independentisme inclusiu no identitari, que posi al centre la millora de les condicions materials de les classes populars i que teixeixi forts vincles amb les lluites de caràcter social arreu del país”, explicava el diputat; que permeti deixar enrere “un model de desenvolupament econòmic i de creixement ineludible, indiscutible-

ment de naturalesa neoliberal”, afirmava en relació al programa de JxCat. És per això que Riera avisava que les polítiques públiques al servei de les classes populars i de la sobirania “marcaran el ritme de la confrontació”, així com “el compromís de no fer autonomia”. La CUP vol la materialització d'un procés constituent de la república, una “veritable” constitució republicana i una assemblea de càrrecs electes. “Això ens indicarà les possibilitats o no de superar el full de ruta autonomista i processista”, ad-

vertia, i hi afegia: “[Fins llavors] som i serem a l'oposició, però lleialtat a l'1 d'octubre.” Els cupaires també es va adreçar al grup de Catalunya en Comú Podem per cercar aliats en aquest camí de millora de les classes populars. Una de les propostes és rescatar les lleis suspeses pel TC. “On se situaran vostès quan les hagi d'aprovar aquest Parlament?”, els va etzibar. Riera va llançar un últim missatge de denúncia fent-se seu el discurs del sindicalista de la CNT Salvador Seguí el 1919 en què acusava el nacionalisme català, i en concret la Lliga Regionalista, d'avantposar els seus interessos de classe, els del capitalisme, a tota ideologia, inclosa la independència del país. ■ E. ANSOLA

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ciutadans

“Vostès volen recuperar el 155 i substituir el Parlament per un consell a l'estranger”

La presidenta del grup parlamentari de Ciutadans, Inés Arrimadas, va insistir en la “xenofòbia, la identitat exclusiva i el populisme” en què, segons ella, es basa la ideologia del nou president, Quim Torra, centrant-se de nou en un article en què aquest s'hauria referit a les “bèsties humanes” que viuen a Catalunya i a les quals “repugna i crea urticària” la llengua catalana. Va advertir la majoria independentista que, amb aquest president, enterraven la internacionalització del procés. Va acusar Torra de fer un discurs que es reafirma en el xoc i en el conflicte i de voler recuperar el

155, el manteniment del qual precisament Cs exigeix a Rajoy en contra de la resolució que va aprovar el Senat. De fet, Arrimadas també va reservar un atac directe al govern del PP acusant-lo de no fer res per impedir que pogués votar Carles Puigdemont, “un senyor que ha fet un cop d'estat i que està fugat a Berlín”. La cap de l'oposició acusa la majoria de voler substituir el Parlament per una assemblea d'electes i un consell de la República “a l'estranger”. Va cridar els grups de l'oposició a unir-se per afrontar “la gravetat del que tindrem al davant”. ■ XAVIER MIRÓ

PSC-Units

“Els carrers, les escoles i el Palau, que siguin de tots”

Miquel Iceta va advertir Torra que l'Estatut no preveu cap consell republicà i que el seu grup només reconeix el marc legal vigent: “No voldríem que el mal ús de les institucions arrasés l'autogovern”. Va advertir que fer República serà nefast “si s'ha de trencar la unitat civil” i va demanar que “els carrers, les escoles i el Palau siguin de tots els catalans”. ■ X.M.

Catalunya en Comú-Podem

“En aquest procés no han estat capaços ni d'aprovar una fiscalitat progressiva”

Xavier Domènech va centrar bona part de la crítica contra ERC i la CUP en el fet d'acceptar un “catalanista conservador” de president quan les dues forces tenen més diputats que JxCat. Els va retreure supeditar la seva ideologia “en nom d'un bé major” suposat. Als republicans els va recordar que han aprovat pressupostos autonòmics quan van dir que no ho farien més i a la CUP li va retreure haver possibilitat un pres-

supost “antisocial”. Això sí, a l'Ajuntament de Barcelona han votat en contra del que va qualificar de “pressupost més social” aprovat a l'Estat. A Torra li va retreure que no podria impulsar les propostes anunciades si el govern només ha de durar cinc mesos en relació amb la possibilitat plantejada per Puigdemont. I li va demanar si afrontaria el futur “amb tot el país o només amb una part molt petita”. ■ X.M.

PP

“Rajoy no seurrà a negociar com es trosseja Espanya”

Xavier García Albiol va acusar de nou Torra de tenir una visió identitària i exclouent que converteix “en invisible una part de la societat” i un projecte que amenaça l'autogovern i la convivència: “Som forasters en la seva realitat nacional.” El popular va defensar que la majoria de catalans aposten pel diàleg, el reformisme i el pacte, i no per la ruptura. I va advertir Torra que “Rajoy no seurrà a negociar com es trosseja Espanya”. ■ X.M.

Del 26 d'abril al 10 de juny de 2018

CLOTS

Roger Caparó
Premi Julio Antonio d'Escultura 2017

Inner landscapes

Ramon Cornadó / Béatrice Bizot

Del 3 de maig al 10 de juny de 2018

www.dipta.cat/MAMT

MUSEU D'ART MODERN
TARRAGONA

Diputació Tarragona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quim Torra, amb la seva parella, Carola Miró, i la de Carles Puigdemont, Marcela Topor, ahir, al final de la investidura ■ ORIOL DURAN

“He dit que sí”

PRECAUCIÓ • Torra va evitar comunicar per telèfon a la família que Puigdemont l’havia triat com a candidat **SORPRESA** • L’entorn íntim de l’editor intenta pair la nova situació **FILOSOFIA** • Una filla del president treu ferro al linxament per les piulades: “Haurien fet el mateix amb qualsevol altre” **PREPARAT** • L’investit era del tot conscient que li retraurien els tuits

Emili Bella
BARCELONA

“**P**er telèfon em va dir que tenia una reunió important. Li vaig trucar al cap de tres hores i em va dir que no era res. I després al vespre, a les nou, quan va arribar a casa ens ho va dir.” Així va rebre la família de Quim Torra dimarts de la setmana passada la notícia que havia estat triat per Carles Puigdemont com a candidat a ocupar la presidència de la més alta institució de Catalunya. L’esposa de Torra, Carola Miró, era ahir a la tribuna de convidats del Parlament per presenciar el seu pas de presidenciable a president, després d’haver tingut menys d’una setmana per començar-ho a pair.

La manera com Torra va explicar-ho a la família correspon als temps d’estat policial que viu Catalunya. “A veure, jo ja m’ho esperava, però com que a l’hora de dinar m’havia dit que res, res, que no era per això, la veritat és que aquella tarda vaig estar tranquil·la, no vaig pensar que per telèfon (m’ho podria haver imaginat) aquestes coses no es poden dir, però com que m’ho va dir convençut, que era un altre te-

ma i que no passava res...”, recordava Miró. “I quan m’ho va dir li vaig preguntar: «I què has dit?» «He dit que sí.» Vertigen és poc”, va relatar.

Torra és el primer no polític professional que arriba a la presidència de la Generalitat. No ha estat mai afiliat a cap partit, no ha estat regidor ni ha fet carrera política. “Per això ens ve molt de nou, totalment. No ens podem imaginar com ens canviarà la vida, no ens fem a la idea de l’abast, encara no en som gaire conscients”, admetia Miró. Asseguda a l’altra banda del passadís hi ha algú que li’n pot fer cinc cèntims. Marcela Topor tampoc no podia preveure que de la nit al dia el seu marit, Carles Puigdemont, esdevindria, aquell mes de gener de fa

“**Em sap més greu** el temps que no podré estar amb el meu pare que el que li diguin”, diu Helena Torra

dos anys, president del govern, encara que en el cas del gironí ja feia anys que havia entrat en la primera línia política. Al final de la sessió d’investidura, la periodista Pilar Rahola es va encarregar de presentar-

les. “Estic aquí per donar suport a Quim Torra, té tot el nostre suport i la nostra estima”, va referir Topor.

També hi havia les dues filles del 131è president, Helena i Carola, de 20 i 25 anys (el fill, de 22, estudia a Girona i no va poder ser-hi), a més de la mare, de 87 anys, una germana, un germà i una cunyada. “Jo sempre he pensat que el Quim havia d’entrar en política, pel bagatge que té. Però pensava que seria més endavant”, s’enorgullia aquesta última. “A nosaltres no ens sorprèn perquè fa molts anys que el coneixem. Hi ha un factor sorpresa de com és ell, però nosaltres sabem que porta Catalunya al cap i al cor. Del que hi ha gent que en diu titella jo en dic fidelitat”, hi va afegir. “Coherència i convenciment. És un orgull, és una gran persona”, constata la germana.

El nom de Torra com a candidat no es va anunciar fins dijous. Aquella tarda els diferents xats de WhatsApp de l’Helena van començar a treure fum: “Gent amb qui feia anys que no parlava, tothom qui em trobo que no havia vist abans, rebo missatges de moltes felicitats, enhorabona, ànims i com esteu.” I com esteu? “Una mica en xoc”, va confessar. Com tothom a la família,

Jo soc CDR
La filla petita de Torra estudia filosofia política i economia. Ahir llua una xapa que deia “Jo soc CDR”.

no albirava de cap de les maneres el que s’estava aproximant. És conscient que seva la vida li canviarà, per qüestions de seguretat i exposició pública. I també que haurà de veure dia sí dia també com la caverna vilipendia el seu pare, però ja es comença a immunitzar. “De moment ho estic aconseguint relativitzar bastant; òbviament al principi és una mica dur perquè, és clar, és el teu pare, però al final t’adones que és estratègia política i que haurien fet el mateix amb qualsevol altre”, reflexionava. Es nota que la filla petita de Torra estudia filosofia política. Li’n caldrà una bona dosi. “Jo estic més preocupada personalment que políticament: em sap més greu el temps que no podré estar amb el meu pare que el que li diguin”, va resoldre, ferma. Dissabte, en la primera tanda de la investidura, Inés Arrimadas va acusar el seu pare de, més que un govern, voler dirigir un CDR. Ahir l’Helena duia una xapa a la solapa que deia “Jo soc CDR”. Està tot dit.

“Allò de l’altre dia va ser molt dur”, lamentava Carola Miró. Ara bé, el flamant Molt Honorable ja s’ho ensumava: “Ell era conscient que si era president sortirien els tuits, ja estava bastant preparat.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les entitats sobiranistes fan confiança al president

■ Paluzie valora que Torra “mantingui el fil republicà”, però demana que s’investeixi Puigdemont així que se’n tingui l’ocasió ■ Mauri demana als partits independentistes una estratègia unitària

Redacció
BARCELONA

Les principals entitats independentistes van valorar ahir de forma positiva el discurs i la investidura del nou president de la Generalitat, Quim Torra, a qui van agrair que mantingui el compromís amb la República, però van avisar que seguiran de prop els seus moviments i els de les forces republicanes per assegurar-se que aquesta es materialitzi.

La presidenta de l’Assemblea Nacional Catalana (ANC), Elisenda Paluzie, va valorar de forma positiva el segon discurs de la investidura de Torra perquè “manté el fil republicà i el compromís de convertir Catalunya en un estat independent en forma de república”, però va advertir que, d’ara endavant, caldrà “passar de les paraules als fets”. Paluzie va demanar als partits republicans que estiguin “molt atents a les finestres que es puguin obrir per a la materialització de la república”, i va assenyalar com a fets clau les sentències judicials que puguin arribar sobre l’1 d’Octubre, el resultat de les properes eleccions municipals, i les decisions de la justícia internacional sobre els polítics que són a l’exili.

Elisenda Paluzie i Marcel Mauri, en un acte recent de suport als presos polítics, a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

Les frases

“Si s’obris una finestra d’oportunitat per invertir Puigdemont, s’hauria de fer”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L’ANC

“Hi ha coses que des dels partits independentistes no s’han fet bé, com la manca d’estratègia compartida”

“És més important treballar per objectius que per terminis”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D’ÒMNIMUM CULTURAL

“Hem de tornar a treballar malgrat viure en una situació d’excepcionalitat”

David Saldoni
PRESIDENT DE L’ASSOCIACIÓ CATALANA DE MUNICIPIS

La presidenta de l’ANC va recordar que, en una consulta interna, més del 80% dels socis de l’Assemblea van apostar per la investidura de Puigdemont i

va demanar que “si s’obre una finestra d’oportunitat” per invertir-lo “s’hauria de fer”. Paluzie va demanar també que es restitueixin en els càrrecs els

consellers del govern destituït pel govern espanyol per l’article 155 “que així ho vulguin”.

El vicepresident d’Òmnium Cultural, Marcel

Mauri, també va valorar de forma positiva el discurs de Torra, però va remarcar que no era ell a qui li corresponia ahir ser investit, sinó a Puigdemont

en primera instància, a Jordi Sánchez o a Jordi Turull. En una entrevista al programa *L’illa de Robinson*, d’El Punt Avui Televisió, Mauri es va mostrar “optimista” pel que fa a l’avenç cap a la materialització de la República, malgrat la repressió i les “coses que no s’han fet bé” des de les forces independentistes, com la “manca d’estratègia compartida” dels partits. En aquest sentit, el vicepresident d’Òmnium va fer una crida als partits republicans a posar-se d’acord en una estratègia “unitària” i en “uns mínims que ens permetin avançar”.

Pel que fa als passos a seguir a partir d’ara per les forces i les entitats independentistes, Mauri, en la línia del president de la Generalitat, va apostar per treballar en tres àmbits: el govern i l’aixecament de l’article 155, la mobilització al carrer, i la internacionalització del conflicte i de la repressió a través dels exiliats, tot aprofitant que “Europa ha posat el mirall de la vergonya”. El vicepresident d’Òmnium va reiterar el que ja havia dit aquesta entitat sobre la conveniència de no posar-se dates en els processos cap a la materialització de la República que en puguin hipotecar el futur. “És més important treballar per objectius que per terminis”, va resumir.

Quim Torra també va tenir “el ple suport” del president de l’Associació Catalana de Municipis (ACM), David Saldoni, “per assolir els reptes que la ciutadania es planteja” i per contribuir a “desenrollar tots els projectes aturats per l’article 155”. ■

Els agents socials insten a fer fora ja el 155

E. Garcia
BARCELONA

Els sindicats van demanar que sigui l’agenda social la que marqui el calendari del nou govern de la Generalitat, a qui demanen que faci “una gestió efectiva de les administracions públiques catalanes”, en paraules de CCOO. La UGT de-

mana al president Torra que “reactivi els espais de concertació i de diàleg social”.

La Cambra de Barcelona va establir sis prioritats per al nou govern: pressupostos, pla de dinamització econòmica, atracció de talent, col·laboració pública i privada, coordinació institucional i govern esta-

ble “al llarg de tot el mandat que preveu la legislació vigent”.

De la seva banda, la patronal Pimec va demanar via Twitter al nou president de la Generalitat “governabilitat, estabilitat i capacitat de diàleg per recuperar com abans millor les institucions catalanes i aixecar l’article 155”.

També el president de la Cecot vallesana, Antoni Abad, havia dit quan es va conèixer la investidura de Quim Torra que caldria fer fora del tot l’article 155 i ahir va valorar “positivament dos dels eixos sobre els quals el president, Quim Torra, ha anunciat que pivotarà el seu programa de govern: la cohesió social i la prosperitat econòmica”.

Però Foment del Treball va insistir en el concepte de “legalitat” a l’hora de demanar a Torra “la formació d’un govern focalitzat en la recuperació econòmica i a

garantir la cohesió social dins el marc de la legalitat”. També el president de Freixenet i de la Cambra de Comerç espanyola, Josep Lluís Bonet, va demanar ahir a Torra “respecte a la llei” i un “esforç de diàleg” amb el govern espanyol per poder superar l’“anomia” que viu Catalunya, segons recull Efe. “Parteix d’una premissa que jo no comparteixo, perquè per a mi la legitimitat parteix de l’ordre constitucional, estatutari i de la llei”, va dir Bonet poc abans de començar una conferència a la seu de La Caixa. ■

Josep Lluís Bonet demana “respecte per la llei” ■ EPA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mariano Rajoy obre avui La Moncloa per rebre Pedro Sánchez (PSOE) i dijous farà el mateix amb Albert Rivera (Cs) ■ ÓSCAR DEL POZO / AFP

Rajoy cita Sánchez i Rivera per forjar la unitat post-155

■ Ofereix a Torra “entesa i concòrdia”, però avisa que “farà complir la Constitució” ■ El PSOE perd la por a un nou 155, perquè “costa més el primer que el segon” ■ “Rectifiqui i estengui'l”, exigeix Cs

David Portabella
MADRID

Mariano Rajoy va afegir a la nau del 155 Pedro Sánchez i Albert Rivera, inicialment reticents a estrenar l'article que suspenia l'autogovern, però ara no vol que el front creat a l'octubre expiri un cop es faci efectiva la

presa de possessió del nou govern i l'aixecament del 155. Amb l'objectiu de forjar la unitat post-155, Rajoy rep avui Sánchez i dijous Rivera a La Moncloa per analitzar la situació que s'obre amb un president com Quim Torra, que promet “fer República”.

Tot i que el 155 es debat

i s'aprova en una cambra –el Senat– on el PP té majoria absoluta i no necessita aritmèticament ni el PSOE ni Ciutadans, el president espanyol no ha volgut mai anar sol i aspira a conservar la unitat pel que fa a Catalunya quan falta un any per a les municipals i les autonòmiques i

dos anys perquè es lliuri la batalla per La Moncloa. El pla de Rajoy és esperar a comprovar si la retòrica de Torra es converteix en acció –i que mentrestant el PNB li voti el pressupost–, però Rivera, animat per l'últim CIS –que el situa en segon lloc, per sobre del PSOE–, té pressa i redobla

la pressió per desobeir el Senat i prolongar l'actual 155. “Demano al president Rajoy que rectifiqui, que reconegui que això no pot continuar així i que seiem per veure com podem estendre l'aplicació del 155”, exigia Rivera ja a primera hora.

L'avis de Rivera conté una trampa verbal que

enerva La Moncloa: no és Rajoy qui ha de rectificar, perquè no pot, sinó que són el PP, el PSOE i Cs els que haurien de desobeir el pacte que tots tres van votar al Senat el 27 d'octubre, el qual fixava que es posaria fi al 155 tan bon punt hi hagués un nou inquilí al despatx de la plaça Sant Jaume. Tot i així, el líder de Cs insisteix que “Rajoy ha de rectificar” després de sentir que Torra “vol crear una república catalana per segona vegada consecutiva”. “No pot ser que el PNB marqui l'agenda nacional [estatal]”, denunciava Rivera.

Des de Segòvia, i minuts abans de la investidura, Rajoy opinava sobre Torra novament basant-se en el seu gust personal –“el que li sento dir no m'agrada”–,

BOTER
Belles Arts i Manualitats

BELLES ARTS · MANUALITATS · DIBUIX TÈCNIC
PAPERERIA ESPECIALITZADA

Més de 60 anys al vostre servei

MATARÓ · C/ Barcelona, 11 · Tel. 93 796 28 76 · bellesartsboter@yahoo.es · MOLLET DEL VALLÈS · C/ Ramon Casas, 51 · botermollet@hotmail.com

Les frases

“De la mateixa manera que ofereixo entesa i concòrdia perquè així ho sento, també dic que la Constitució i la llei es compliran”

“L’ansietat no treu cap a res, no resol res i no és el que hem de sentir a l’hora d’abordar una situació complexa”

Mariano Rajoy
PRESIDENT ESPANYOL

“Costa més la primera vegada que la segona. Tornar a donar suport al 155 no ens suposaria cap esforç”

José Luis Ábalos
SECRETARI D’ORGANITZACIÓ DEL PSOE

“Demano al president Rajoy que rectifiqui i que seiem per veure com podem estendre l’aplicació del 155”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CIUTADANS

però al mateix temps li va oferir “entesa i concòrdia” per obrir una nova etapa. Dit això, Rajoy va alertar que l’oferiment no s’ha de veure com una debilitat. “De la mateixa manera que dic això perquè així ho sento, també dic que la llei, la Constitució i la resta de l’ordenament jurídic es compliran; que ningú s’enganyi”, va etzibar Rajoy.

Que Cs arraconi l’ansietat

El que va ser una novetat ahir és que, en avaluar la situació que s’obre a Catalunya amb la fi del 155, el president espanyol es reservés una amonestació per a Rivera, a qui va recomanar que “deixi de banda l’ansietat”. “L’ansietat no treu cap a res, no resol res i no és el que en aquests moments han de sentir les persones per abordar una situació complexa com aquesta”, va al·lisonar Rajoy.

L’atipament que acumula el president espanyol amb Rivera ve de fa temps –i n’és una prova que ja fa quatre mesos que no li truca, una desatenció que des-espera l’únic soci preferent que li ha votat la investidura i tots els pressupostos–,

però va esclatar el 9 de maig, quan el líder de Cs va donar per trencat el seu suport a l’aplicació del 155 alegant que li semblava “tova”. Es va obrir un duel al Congrés en què Rajoy va descol·locar Rivera penjant-li l’adjectiu d’“aprovechate-gu” i citant el PSOE com a exemple de lleialtat. I Rajoy ha volgut premiar aquesta altra lleialtat: ha citat Sánchez per avui i, ja 48 hores després, rebrà Rivera.

Des del PSOE, el secretari d’organització, José Luis Ábalos, va avançar que Sánchez acudeix a La Moncloa a reclamar una “resposta política” a Torra “desproveïda de qualsevol atac d’histèria com alguns estan plantejant”, en al·lusió a Rivera. El PSOE fa costat a Rajoy a l’hora de donar per acabat el 155 amb la presa de possessió del govern, però ahora avisa que ha perdut la por a la possibilitat de tornar-lo a aplicar. “Costa més la primera vegada que la segona. Tornar a donar suport a la resposta constitucional no ens suposa cap esforç”, avisava Ábalos, i hi afegia que prefereix “esperar amb la tranquil·litat de complir la llei”. ■

El risc d’eleccions va fer decantar el vot de la CUP cap a la investidura

■ Hi havia una certa preocupació per la pressió que podia suposar per a la formació anar a uns nous comicis ■ La política repressiva de l’Estat també va influir-hi

Emma Ansola
BARCELONA

La més que probable convocatòria d’eleccions si Joaquim Torra no sortia ahir investit president i la pressió a la qual s’hauria sotmès la formació anticapitalista, tant externament com internament, van ser uns dels factors principals pels quals la formació anticapitalista es va decantar finalment, diumenge passat, a favor de permetre la investidura mantenint les quatre abstencions d’ahir en el ple.

Les polítiques repressives de l’Estat espanyol, així com les últimes amenaces que es van dirigir al candidat Torra, alertant-lo del risc de presó durant la primera sessió del debat d’investidura de dissabte, també van influir en la presa de decisió dels cupaires, bona part dels quals havien optat per escoltar el discurs de Torra abans de decidir el vot.

Però ni el candidat ni el programa van sacejar la possibilitat de canvi. Sí que ho va fer el risc d’eleccions, malgrat el bon resultat que algunes enquestes auguraven per a la formació si aquests comicis es produïen. Així ho han

Els diputats de la CUP Natàlia Sánchez, Vidal Aragonès i Maria Sirvent en el ple ■ O. DURAN

explicat diverses fonts de la CUP consultades per aquest diari sobre el contingut del debat en el consell polític que la formació va celebrar a Cervera, i que va centrar l’atenció i l’interès de mitjans de comunicació i de la ciutadania en general. Les mateixes fonts van assegurar que el debat va ser ric, plural i cordial, i destacaven que la jornada va servir per mostrar un cop més els principis democràtics i assemblearis de la CUP que, de nou, esdevenia,

com fa dos anys i mig, el punt d’atracció de totes les mirades, un paper que la formació havia decidit evitar aquesta legislatura.

Ben al contrari, la CUP es trobava immersa en un dels escenaris que més els preocupava: tornar a ser decisius en un ple d’investidura, i més arrossegant ferides per situacions semblants en l’anterior legislatura. I després de tres intents fallits i enmig d’un desgast en les negociacions que no havien permès assolir cap avenç que

fes factible la república que defensa i centra els objectius dels anticapitalistes. Les bases, cansades, apuntaven cap a un no. El resultat final, però, després d’un matí de debat, va ser permetre la investidura d’un candidat, en conèixer el perfil però no va ser objecte de gaire oposició, i donar pas a una legislatura en què la formació vol deixar constància del seu allunyament, que només trencaran en la lluita contra la repressió que exerceixi l’Estat. ■

BALIS CAMP '18
DEL 25 DE JUNY AL 7 DE SETEMBRE

ESPORT NÀUTIC / ESPLAI FUN
SEASPORT / CURSOS DE VELA I
WINDSURF / NATACIÓ

Escola Catalana de Vela

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CRÒNICA

Jordi Panyella

La gran esplanada del mercat del Born, ahir tancat al públic per festa setmanal, va ser durant tot el matí un discret anar i venir de ciutadans ■ ANDREU PUIG

Minutari de la indiferència

La investidura del 131è president de la Generalitat es va allargar entre les 10.30 i les 14.45 h. Mentre els polítics actaven, això és el que passava al barri del Born de Barcelona, a tocar del Parlament.

10.30 h. Una parella s'abraça a la confluència del carrer Comerç amb Marquès de l'Argentera. Ella tanca els ulls amb força per no deixar escapar unes llàgrimes gruixudes que en volen sortir. Discuteixen, sembla que dubten. Finalment s'allunyen. Ell l'agafa de la mà més que no pas ella.

10.38 h. El pal de la bandera de la plaça Comercial és desmesuradament gran. Dalt de tot, la senyera hi penja aquietada, caiguda, en estat de repòs.

10.40 h. Una noia estilitzada, de cames llarguíssimes, amb un gos encara més elegant que ella, travessa la plaça Comercial. No té pressa, és d'aquell tipus de persones que surten al carrer més per ser vistes que no per mirar les coses.

10.43 h. Un vehicle atrotinat, un BMW d'una altra època i amb matrícula prehistòrica de Saragossa, es dirigeix sorollosament cap a Marquès de l'Argentera.

Dos homes, versió masculina de Thelma i Louise, s'hi transporten.

10.47 h. Un furgó blindat de

l'empresa Loomis s'atura davant el bar Casa Delfín. Dos pistolers hi entren per recollir-ne la recapitació del cap de setmana.

10.53 h. El quiosquer del Born atén un proveïdor de barrets de palla per a turistes. A això es dediquen ara els venedors de premsa, a buscar-se la vida fora dels papers, com tants d'altres.

11.00 h. Els treballadors de l'empresa Benjumea de Cornellà que treballen al carrer del Rec instal·lant la xarxa pneumàtica de recollida de deixalles fan una pausa per esmorzar. Un dels treballadors devora un entrepà dins un cotxe amb la ràdio posada, la cadena SER, que retransmet el discurs de Quim Torra.

11.08 h. Una turista, al bar Casa Nova, al passeig del Born, menja per esmorzar ous ferrats amb bacó damunt una muntanya de patates fregides. Al seu costat, dues àvies locals fan un tallat amb una magdalena.

11.15 h. El campanar de Santa Maria del Mar toca el quart. Fi del descans, i les màquines de l'empresa Benjumea arrenquen. El treballador tanca la ràdio i s'esvaeix qualsevol rastre dels discurs del presidenciable.

11.20 h. Al passeig del Born dues dones fan safareig sobre la vida d'algú. En castellà, una co-

menta: "Tenia una editorial, és un intel·lectual, no és un qualsevol!" Parlen de Quim Torra?

11.36 h. Un gos diminut aixeca la pota al xamfrà del carrer Bonaire amb Vidriera i, per dues vegades, hi deixa el seu rastre.

11.39 h. Percussió metàl·lica i cant del butaner al barri.

11.40 h. El peveter de flama perenne del Fossar de les Moreres es projecta damunt el mur del temple de Santa Maria del Mar amb un singular joc d'ombres i evanescències.

11.45 h. La campana dels quarts sona menuda, escardalena, amb un cert aire de timidesa.

11.55 h. La banda sonora del Fossar és el motoret i l'afilador fi d'un esmolet que s'hi fa amb el tall d'un gran ganivet de cuina.

12.00 h. El concert de migdia al campanar de Santa Maria del Mar és sobri, de gent menestral que va a la idea i per feina.

12.04 h. A l'hora de la llum, els vitralls de la basílica són un espectacle visual inigualable.

12.16 h. L'olor del cel, si existeix, ha de ser la del pa acabat de coure a l'obrador del forn Vilamala, al carrer dels Agullers.

12.22 h. Al carrer de Plegamans i al carrer del Cap del Món hi ha roba estesa, en el sentit literal de l'expressió, i trànsit inces-

sant del personal de les cuines de restaurants del barri.

12.25 h. A l'obrador de can Hofmann, aprenents de rebosters assagen amb una crema catalana que dauren amb un bufador.

12.34 h. La Botifarrereria de Santa Maria del Mar té dos clients. A joc amb els productes que hi venen, un dels dependents és negre.

12.53 h. Pel carrer dels Mirallers hi passa una parella de turistes guiant-se pel GPS del mòbil. Per damunt els seus caps, el vent fa dansar un parell de banderes estelades.

13.02 h. El camió de cerveses que descarrega al passeig del Born és de la casa Moritz. Tot ell és de color groc.

13.07 h. L'home Pippi Langstrump travessa la plaça comercial. Vesteix tots els colors, a la roba i al cabell.

13.14 h. Tres agents uniformats de la Guàrdia Urbana compren olives gaspatxes a l'establiment La Ribera.

13.28 h. Dues noies estrangeres, grosses, amb la pell color de bacallà, passegen agafades de la mà, amb un llaç groc al seu vestit negre.

13.35 h. Drets davant la barra de l'Alsur, tres mossos d'esquadra prenen un cafetó.

13.40 h. A l'interior de l'estació de França, la llum és blanca com a pocs llocs de Barcelona.

13.55 h. El cel ha deixat de ser blau. Núvols espessos sembla que vulguin descarregar aigua. La senyera major del Born continua abatuda.

14.07 h. Dues senyores tocades de groc a la solapa remenen entre el menú de 12 euros del restaurant grec de davant la Ciutadella. *Risotto* de fruits secs i entranyes de xai amb salsa de formatge i patates.

14.21 h. El restaurant La Parada, darrere el Born, està tancat. Només faltaria que un local de peix fresc obrís un dilluns.

14.32 h. Un home amb aspecte del diputat Pep Riera –jersei gris, texans, cap pelat, ulleres, mig somriure a la boca–, camina amb pas viu pel passeig del Born. No és Pep Riera, a aquesta hora el diputat està votant, o quasi.

14.40 h. Dos taxis passejaturistes s'encreuen, sense clients, per la gran esplanada del Born.

14.43 h. Una xinesa amb el cabell tenyit de lila i vestit vermell amb flors grogues camina cap al parc de la Ciutadella. Podria ben bé ser *madame República*.

14.50 h. Ves per on, la bandera del Born sembla que vulgui agafar-se al nou aire que ara bufa.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cinc detinguts per una protesta del CDR de Lleida

■ Els acusen de desordres públics i dos van quedar lliures ■ El fiscal recorre contra l'arxivament del cas dels mestres

Redacció
LLEIDA

Els Mossos d'Esquadra van detenir ahir cinc persones a Lleida acusades de desordres públics durant la protesta convocada pels Comitès de Defensa de la República (CRD) el dia de la detenció del president Puigdemont, el passat 25 de març. Dos dels cinc detinguts van quedar en llibertat mentre esperen ser citats pel jutge. La policia catalana no descartava més detencions, segons l'ACN. Els CDR de Lleida van convocar ahir al vespre una concentració per rebutjar el que consideren unes detencions i citacions "arbitràries". Va ser a la mateixa plaça de la Pau, davant la subdelegació del govern espanyol de Lleida.

La protesta convocada

La xifra

5

mestres de Sant Andreu de la Barca. La fiscalia demana que es reobri la denuncia contra ells. En total són nou.

pels CDR davant la subdelegació del govern espanyol a Lleida, el 25 de març passat, va tenir escenes de tensió entre manifestants i els Mossos, que van carregar diverses vegades per evitar que poguessin arribar fins a les portes de l'edifici.

D'una altra banda, la fiscalia de Barcelona ha presentat recurs davant l'Audiència de Barcelona contra la decisió d'un jutge de Martorell d'arxivar la seva

denúncia contra cinc professors de l'IES Palau de Sant Andreu de la Barca que acusa d'humiliar fills de guàrdies civils amb comentaris sobre l'1-O.

Segons va informar ahir un portaveu de la fiscalia, el ministeri públic ha optat per presentar directament un recurs d'apel·lació davant l'Audiència perquè rectifiqui la decisió del titular del jutjat d'instrucció 7 de Martorell, que la setmana passada va decidir investigar tres docents denunciats i arxivar el cas per a cinc més. El fiscal es remet en el seu recurs a la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans, que estableix que no pot acordar-se l'arxivament d'un cas sense practicar prèviament diligències d'investigació per aclarir els fets. ■

Dos dels bombers citats a declarar als jutjats de Reus reben el suport dels veïns ■ ACN

Quatre bombers als jutjats de Reus per una causa d'odi

Quatre dels nou bombers investigats per delictes d'odi després del referèndum van comparèixer ahir als jutjats de Reus. Amb crits de "No esteu sols", prop d'un centenar de persones van rebre els bombers a l'entrada de la seu judicial, entre els quals integrants d'Avis per la Llibertat de Reus. Els advocats voluntaris de l'1-O confien que siguin les darreres diligències d'aquesta macrocausa que

porta el jutjat d'instrucció 2 de Reus i demanaran l'arxivament de les actuacions.

D'una altra banda, el jutjat d'instrucció 2 de Tarragona va citar a declarar ahir vuit de les 39 persones investigades per la vaga del 8-N al Camp de Tarragona. Del total, només cinc van comparèixer davant el jutge. Els altres tres, entre els quals hi ha el regidor de la CUP de Reus Edgar Fernández, es van quedar a l'exterior

perquè entenen que es tracta d'una "causa política". La resta han estat citats entre el 18 i el 28 de maig. Tots estan acusats de delictes contra la seguretat del trànsit per les mobilitzacions, com ara per marxar lentes de vehicles. L'advocat Carles Perdigueró va explicar que han trobat "deficiències" en l'atestat de la policia espanyola i que "la seva acció pacífica està emparada en el dret de vaga".

Valtonyc té fins al 24 de maig per entrar a la presó

■ L'Audiència Nacional li dona deu dies per presentar-s'hi i complir-hi tres anys

Redacció
BARCELONA

"Per cert, ara m'apunto a l'agenda que el dia 24 d'aquest mes he de presentar-me a presó, que soc molt dolent per a les dates." Amb aquesta irònica piulada el raper Valtonyc, José Miguel Arenas Beltrán, confirmava que ahir l'Audiència Nacional li va donar deu dies perquè in-

gressi de manera voluntària a la presó, després que el Tribunal Constitucional (TC) rebutgés el recurs d'empara que va presentar l'artista al·legant la vulneració dels seus drets.

Valtonyc va ser condemnat a tres anys i sis mesos de presó per enaltiment del terrorisme, calúmnies, injúries greus a la corona i amenaces no condicionals. Una sentència que va ratificar al febrer el Tribunal Suprem, que va fer que el raper acudís al TC per evitar que s'executés la sentència i hagués d'entrar a la presó. El

El raper Valtonyc, en un acte d'aquesta primavera a Girona ■ LLUÍS SERRAT

Constitucional, però, va considerar que "no estava justificada la seva transcendència constitucional". Valtonyc ja va anunciar que no entraria a cap centre penitenciari "pel

seu propi peu", i ahir alguns dels seus seguidors a Twitter l'animaven a exiliar-se. Segons fonts judicials, el raper podrà entrar a qualsevol presó, i ho podria fer a la de Palma.

L'entorn de Valtonyc recorda que serà el primer músic a l'Estat espanyol que entra a la presó única-ment per les seves lletres i recorden que el 17 de juny a Mallorca hi haurà un

concert solidari amb més de 40 grups de tot l'Estat.

Valtonyc és un dels protagonistes de la campanya #DemàPotsSerTu, impulsada per Òmnium Cultural, FundiPau, Irídia, NovAct i l'Institut de Drets Humans de Catalunya, a l'abril per denunciar que els drets fonamentals, com ara la llibertat d'expressió "estan en risc a l'Estat espanyol". S'hi assegura que hi ha "més de 20.000 persones represaliades" a l'Estat espanyol, en haver estat investigades o sancionades per haver exercit la llibertat d'expressió, des de l'aprovació de la llei mordassa. A més de Valtonyc, en la campanya hi surten el també raper de Lleida Pablo Hasél, condemnat a cinc anys; l'activista i especialista en migració Helena Maleno, i el president d'Òmnium, a la presó des del 16 d'octubre, entre altres. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llaços grocs en record dels presos i els exiliats ■ LL.G. / AFP

Torra amb Riera, de la CUP ■ ORIOL DURAN

Benach, Mas, Montilla, Rigol i De Gispert ■ ORIOL DURAN

Torra saluda Torrent un cop elegit president ■ LL.G. / AFP

Enderrock.

25 anys de roca.

La desafia el poder.

Edició especial 50 anys de 'L'estaca'

+ DVD 'Cançons del 68'

A Enderrock, celebrem 25 anys de rock català, 25 anys de roca. I ho fem amb un número dedicat a l'himne de Lluís Llach i a les millors cançons de la Cançó com 'Paraules d'amor', 'Noia de porcellana' o 'Què volen aquesta gent?'. Més actuals que mai.

EL PUNT AVUI*

Del 18 al 20/05
als quioscos amb
El Punt Avui.

6,95 €

001175-167880L

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45 De dilluns a divendres,
de 8 del matí a 3 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU
PAU CASALS**

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE

Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA**

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

**SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES**

OTHELLO

William Shakespeare – Les
Antonietes

Sala La Planeta
de Girona,
dissabte 19 de maig,
a les 9 del vespre

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins avui, dia 15 de maig. Molta sort!

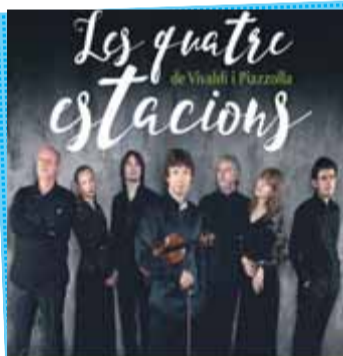
**CRISTINA
SEGURA I JOSEP
SURINYAC**

El Casal del
Monestir d'Amer,
diumenge 27 de maig,
a les 7 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

Preu de l'entrada: 10 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**LES QUATRE
ESTACIONS DE
VIVALDI I
PIAZZOLLA**

A la Basílica de Santa
Maria del Mar,
dijous 17 de maig,
a les 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

Preu de l'entrada: 25 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**UNA ENTRADA
GRATUÏTA
JARDINS SANTA
CLOTILDE**

Ctra. de Blanes, km 652
de Lloret de Mar

Horaris:
De dilluns a diumenge
D'abril a setembre,
de 10 del matí a 8 del vespre
D'octubre a març,
de 10 del matí a 5 de la tarda

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

La televisió

La nostra graella

19.00 L'ILLA DE ROBINSON

Conversa amb Antoni Batista

El periodista Antoni Batista serà entrevistat a la part final de *L'illa de Robinson* per parlar de la dissolució d'ETA, en un programa que també inclourà les anàlisis de Jordi Grau, Xavier Ginesta, Òscar Palau, Anna Puig i Jordi Navarro.

08.30 Notícies locals.

09.00 L'entrevista. Programa d'entrevistes dirigit i presentat per Mònica Hernández. Convidada: Elisenda Paluzie, presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana.

10.00 Ben trobats. Magazin amb Clara Tena. Convidat: Francesc Pulido, automodelista. Tertúlia *Sobreexposició a les xarxes*, amb Bernat Castro, Roger Baig i Oriol Escolies.

12.00 Notícies locals.

13.00 L'illa de Robinson. Reemissió.

14.30 Notícies locals.

15.30 7 dies. Repàs a l'actualitat de la setmana en conversa amb Anton Aubanell, professor i expert en matemàtiques; Silvia Carré, *coach*, i Pere Rius, advocat i especialista en protecció de dades.

16.30 Notícies locals.

17.00 THE WEEK IN FOOTBALL

El debat futbolístic setmanal

Mark McCourt, Steve Varley i Robert Samarra participen en la tertúlia esportiva setmanal que presenta Barney Griffiths, dins el programa *L'hora d'anglès (English Hour)*.

18.00 Notícies locals.

19.00 L'illa de Robinson. Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres.

► **Tertúlia.** Amb la col·laboració de Jordi Grau, Xavier Ginesta, Òscar Palau, Anna Puig i Jordi Navarro.

► **L'entrevista.** Antoni Batista, periodista i escriptor.

20.30 Notícies locals.

21.30 L'illa de Robinson. Reemissió.

23.00 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

08.00 **Els matins.**

El programa analitza la investidura de Quim Torra com a president de la Generalitat de Catalunya en una tertúlia formada per Montserrat Nebrera, Jordi Barbeta, Jordi Mercader i Josep-Lluís Carod-Rovira, amb la incorporació de José Manuel García-Margallo, exministre d'Afers Exteriors i diputat del PP.

11.00 **Notícies 3/24.**

13.55 **Telenotícies comarques.**

14.30 **Telenotícies migdia.**

15.40 **Cuïnes.** Crema de porros i espàrrecs.

15.55 **Com si fos ahir.**

Avui se sap per què la Noe no vol presentar els seus pares al Miquel. Malgrat tot, avui els coneixerà. No se sap com anirà, perquè hi ha moltes mentides pel mig. L'Andreu, mentrestant, està enfonsat pel seu problema familiar i necessita l'Eva. Més tard, el Miquel esbronca la Sandra i el Cesc per haver robat el client a la Gemma. La Sandra se sent molt culpable, però també molt utilitzada, i la Gemma està pràcticament ensorrada.

16.35 **Tot es mou.**

20.15 **Està passant.**

21.00 **Telenotícies vespre.**

Sense ficció. Els homes del silenci: Després de la mort de Franco i amb una democràcia jove i fràgil es va restablir la Generalitat de Catalunya del 1932 i la tornada de Tarradellas com a president. Aquest documental dona a conèixer com es va aconseguir.

23.05 Sense ficció. Espies en l'arena. Objectiu Espanya: El 1943 un grup d'espanyols republicans, exiliats al nord de l'Àfrica, van ser reclutats per l'Office of Strategic Services, la predecessora de la CIA, i entrenats en tècniques d'espionatge i sabotatge. La seva missió era recaptar informació militar davant d'una possible invasió Alemanya d'Espanya. Va ser denominada operació Backbone.

00.20 **Més 324.** Amb Xavier Grasset.

01.55 **Gran reserva.**

SUPER 3 / 33

06.01 **Megaminimals.**

06.47 **Pat, el gos.**

07.30 **Doraemon.**

08.10 **Els germans Kratt.**

08.35 **Pirata i Capità.**

08.57 **Pat, el carter: Servei d'entregues especial.**

09.50 **Raa Raa, el lleó escandalós.**

10.35 **El xai Shaun.**

11.20 **Les noves aventures de Geronimo Stilton.**

12.05 **Espies de veritat.**

12.50 **Les aventures del Gat amb Botes.** Coratge.

13.15 **El detectiu Conan.**

14.00 **Shin Chan.**

14.45 **Bola de drac Z.**

15.32 **Vicky, el viking.**

16.17 **Yakari.**

16.54 **El petit drac Coco.**

17.20 **Pirata i Capità.**

17.45 **La caleta de la Lily.**

18.05 **El Mic i els seus amics.**

18.30 **Dinotrux.** El Flynt.

18.53 **El drac Digby.**

19.05 **Salve, rei Julien!**

19.30 **Info K.**

19.44 **Kody Kapow.**

20.05 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

20.55 **El detectiu Conan.**

21.25 **Com si fos ahir.**

22.00 **Cine. Capità Phillips.**

00.05 **Cinema a mitjanit. 10.000 km.**

01.45 **La gent normal.** La tercera joventut. Es parla de si l'amor a la tercera edat és diferent del de joventut.

02.20 **Xarxa natura.**

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1185974L

www.elpuntavui.tv